

opgive den Stilling, som jeg oprindelig har taget overfor dette meget betydelige Spørgsmaal, vilde jeg dog være vel tilfreds med at faae det dengang foreliggende Møglingsforslag vedtaget istedetfor det, som Landsthinget havde vedtaget i forrige Samling, hvilket jo, som det vil erindres, var en Bestyttelse op til 10 Dre.

Den anden Gjenganger fra 2den Behandling er jo det Forslag, som gaar ud paa at stryge Positionen Nr. 91 eller med andre Ord at opgive den Fritagelse for Told, som man tidligere har vedtaget at vilde indrømme de grovere Sæffe, særlig dem, der ere forarbejdede af Sute. Det er atter idag med stor Styrke fremhævet, at ved at lade denne Position Nr. 91 staa, lod man Toldloven indeholde eller bestemme Noget, man ellers og med Rette anser for at være i Principet urigtigt. Det er blevet fremhævet tidligere og ogsaa idag med stor Styrke, men jeg maa tilstaa, at jeg kan ikke skjønne rettere, end at det ogsaa ligeoverfor et rigtigt Princip som det, der i Anledning af dette Spørgsmaal er angivet, maa være tilladeligt at gjøre en Undtagelse, naar der er overveiede Grunde, som tale for det. Sagen er nu iøvrigt ikke saa forfærdeligt principstridig, som den bliver fremstillet. Det bliver jo sagt i al Almindelighed, at ved at frigive Sæffene lader man det færdige Produkt indgaa toldfrit, medens man bestaatter Raastoffet. Det er kun Sandhed med Modifikation, thi det er kun Garnet, man vedbliver at beskutte, men selve den raa Sute indgaaer frit, og altsaa er der ogsaa Mønlighed for en Tilvirkning her i Landet af disse Sutesæffe i lige Konkurrence med Udlandet, forsaavidt man vil lade Raastoffet indgaa fuldstændig raat og tilvirke det her først til Garn og siden til Sæffe. Idag er det af et æret Medlem, som er Medforslagsstiller, gjort gjældende, at man tidligere her i Landet har tilvirket Sutesfos af den Art, som anvendes til Sæffe. Jeg drager ikke i mindste Maaade i Tvivl Rigtigheden af, hvad det ærede Medlem har anført, men jeg betvivler, at denne Tilvirkning hidtil har haft et saadant Omfang her i Landet, at der kan være Tale om, at man vil fortrædige en nu bestaaende Industri af nogen Betydning ved at indrømme Sutesæffe fri Indførsel; det er det jeg betvivler. Iøvrigt maa jeg gjentagende erindre om, at denne Bestemmelse, at Sutesæffe skulle indgaa frit, skyldes det ærede Things eget Initiativ, og at jeg altsaa ikke særlig er kaldet til at være Forvarer for den. Jeg skal finde mig med No i, om det ærede Thing iaar vil gjøre om det, det

gjorde ifjor, men jeg har troet at skylde Thinget, før det strider til en Beslutning i saa Henseende, at fremkomme med Alt, hvad jeg veed at anføre om dette interessante Spørgsmaal.

Der er saa kun tilbage for mig at omtale Forslaget angaaende Forandring i Suktertolden. Det ærede Medlem, som havde Ordet sidst (Broberg), fremkom ved Sagens 2den Behandling, da Spørgsmaalet jo allerede forelaa, med udførlige Udtalelser om, hvor ønskeligt det var, at Farintilvirkningen kunde komme i Gang her i Landet, og at det efter hans Mening og efter de Beregninger, han fremførte, var en Nødvendighed for, at en saadan Tilvirkning kunde trives her i Landet, at Position 140 blev nedsat fra 8,5 til 7 eller dog ialtsald idetmindste til 7,4. Det ærede Medlems Tal virkede, tror jeg, noget overvældende, ikke blot paa mig, men paa en hel Del af Thingets Medlemmer, saaledes at det var et almindeligt Onske, antager jeg, at man, inden det kom til Afstemning om Spørgsmaalet, fik Velighed til at funde sig paa alle de Data, det ærede Medlem havde fremført, og til at se disse Talrækker paa Brent for bedre at kunne overse Spørgsmaalet og undersøge Værdien af de Oplysninger, det ærede Medlem havde givet. Jeg for mit Vedkommende har ikke alene benyttet den mellemiggende Tid til, saa godt jeg har formaet, at lætte mig ind i det ærede Medlems Fremstilling og Beregninger; men har desforuden søgt Oplysninger om Spørgsmaalet ad Veie, der staa aabne for mig. Jeg er imidlertid trods al Flid og den bedste Villie ikke istand til at kunne udtale for det ærede Thing en bestemt Mening om, hvorvidt en indenlandsk fremtidig Farintilvirkning vil nødvendigvis behøve en Nedsættelse af Tolden paa Position 140 eller ikke, og det forekommer mig, at det ligger overmaade nær, at man for med Bestemthed at kunne udtale dette maatte vide med Sikkerhed, hvilke Arter af Sukker der med mest Fordeel bruges i Farintilvirkningen, og i hvilket Forhold de indgaa deri, og desforuden vide, hvilken Tilvirkningsomkostning, Raffinaderingsomkostning, Forandringen fra simplere Sukker til disse smukkere Fariner vil medføre, Altsammen Data, som jeg ikke er i Besiddelse af. Jeg tror, at det ærede Medlem, som er Hovedforslagsstiller (Broberg), har fuldstændig Ret i, at man ikke til Farintilvirkning kan benytte alene Røssukker, at der nødvendigvis i Forbindelse dermed maa benyttes dertil sirupholdigt Kolonialsukker; men i hvilket Forhold disse to Arter Sukker skulle indgaa til